

Egy krajczáros.

Egész évre	
letételek:	
10 db	3 frt 60
50	16 - 80
100	33 - 60

HERKÓ PÁTER

TREÉSKÉPES

Egy hónapra	
letételek:	
50 db	1 frt 40
100	2 - 80
200	5 - 80

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII. József-körút 49.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
MARKOS GYULA

Készülődések a választásokra.

Vagyis az igazi (kazár) liberális elemek szent szövetsége a Magyar Szósz szellemében.
Éljenek ők, a 3 dicsők.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Képek a magasabb közéleti erkölcsstan idejéből

1896-ban : Bánffy alatt.

1901-ben : Széll alatt.

Magyar Mihály — Német Michail.

— Szeavusz, pajdász! Na, mit te szólsz ahoz hozzája, hogy a tejese brinc tyide makád mi hoszszáng látokadópa Pécsbe és nem dihoszszádok Ofen-Pesztiba?

— Hát tudod, kedves sógor, az engem meg sem is lep már valami nagyon, hogy ahol valamiről a tejfelt kell leszedni, ott rendesen ti vagytok az elsők — és mi az utolsók. Ott pedig, hol valamit áldozni kell, — ti vagytok mindig az utolsók és mi az elsők.

— Asztad én előddem mind csak wurst, amid mosdan te asz enim szeméjére vetsz, — merd a Kaiserstadt aszérd van ety Kaiserstadt, hogy a császárokogat otdan fokatyjág. A brofine petig, mint a ti tüledék asz Ofen-Peszt, — aszér vansz csak ety brofine, hogy a császári fentégeget zsoha se nem lássanag.

— A cseheknek nemzeti muzeumot ígértek most, ugy-e?

Mivel szorul a kapcátok az ő férfias és önérzetes politikai sikereik miatt.

— Hja, getfes bajtás, hád asz már ikasz; ki fene deheti arról róla. Ahol mi asz ikaszi erőt meklátyunk, hád aszt respektálni szoktung izs. Te mi a matyárogatul itáik ilyent sohase nem, vaty csag natyon ritgán dapasztaltung. — Hanem aszért letyél te nukott, getfes zsókor, aszogba a cseh nemszedi muszeumokpa izs fele német hőst mi pele fokjunk csembészni, mint a bity.

— Csakhogy a csehek meg majd ki fogják szorítani, mint a pinty!

— Asztatatük mektehetnek, asz ikasz, mi betik szében sebre raktyug, ha mást nem dehetjük. És auszisz!

— Köszönöm, sógor, az őszinte szép leckét, — majd a vatikáni nagykövetség kérdésében megpróbáljuk mi is. Mert az már mégis csak égbekiáltó cudarság, hogy bennünket ti már nemcsak a tengereken tul, de még a szomszédban is valósággal el akartok sikkasztani, mintha mi nem is állam volnánk. Az egy Szögyény-Marichot kivéve, egy becsületes magyar diplomatát sem neveztetek ki idáig. S akiket kinevezetek is a mi drága pénzünkön idáig, — nemcsak hogy magyarul nem tudnak, hanem valósággal még az ellenség-nél is rosszabbak.

— Nem szép tolok esz, asz már ikasz, asztatad én makam izs peizsmereg, de hát akgor mért nem 20 Ukron Káport kültiteg ti a telegációba, agi ott ety maga is husz empa? Ézs mért enkediteg ott asz üfé lépáját pedeni a Pulszky, Münnich, Tisza s a deppi féle ducát mamelugoknak?

— Ebben meg már te neked van igazad, sógor. Hanem azért...

Mégis hun futsz a német!

Mi tetszik legjobban?

— Mondja csak, Béluci, mi tetszik magának az én ujon butorozott szobámban legjobban?

— Mi *ketten*, Irmuska!

Szerencsétlen szerencse.

— Boldogtalan teremtés, tudja-e, mit tett maga? Háromszáz esztendő *ősrégiség* volt az a porcelán és szent családi ereklye, melyet eltört maga.

— Ezer hála, édes nagyságos asszonyom; mert én azt hittem, hogy vadonot új és így majd többet huznak le érte a fizetésemből.

Mond valamit.

— Ugyan, édes Muki bácsi, hogy lehet már akkora bajuszt és szakállt nevelni? Hova férjen el hát azon már a csók?

— Bizony, édes öcsém, mire az ember szakála akkora lesz, arra már nem a csók nyomul föl elsőnek a háztartásban, — hanem a családi *békeség*.

A papucshős.

— Micsoda? Te kártyázní tanítottad az asszonyt?

— No igen.

— Mi a csodának?

— Hát tudod, így legalább visszanyerem mindig a fél fizetésemet, melyet neki kell oda adnom.

GONDOLATOK

(Z.) A barátságnak csupán jelen ideje lehet, mielőtt a múltba lép, emlékké változik.

Sok ember nem veszi észre, hogy egész életén át nem tesz egyebet, mint ássa saját sírját.

Emberi vonás busulni a múlton és nem örülni a szép jelennek.

A fűzfaköltőknek nem volt elég a közönséges emberi fájdalom, kieszeltek a világfájdalom agyremét.

Az Ur pazar kezekkel szórta szét a világon a boldogságot, de csupán a meglegedés találja meg.

Röntgen-lábak.

— Most már igazán láthok, kedves mameleben, hódj moszáj lesz az enyim lábait megnézetni azval a Röntgen-féle X sugarával. Annyira fáj, hódj alig lépni thodok.

— Már hódj nézetnéd, the édes, X sugarval a thied lábait meg, hiszen theneked nem is vannak edj X-féle löcs-láb. Sőt ellenkhezőleg, — pompás O-féle kharikalábak.

Külső illem.

Ur: Dani barátom beteg, tehát naponta elmész és megkérdezed, hogyan van. Értetted?

Szolga: Igenis, nagyságos ur!

Ur: De azután ne szólj nekem semmit, nem érdekel az az ember annyira.

Tréfás képrejtvények

Mindenki azt kiabálja,
Hol a szemfényvesztő lánya?

Tessék megkeresni!

Itt még egynek lenni kell még,
Hol van a harmadik vendég?

Tessék megkeresni!